

Lofzang van Maria: 3

3 Hoe heilig is Zijn Naam!

Laat volk bij volk te zaam

Barmhartigheid verwachten;

Nu Hij de zaligheid,

Voor die Hem vreest, bereidt,

Door al de nageslachten.

Psalm 139: 1, 10

1 Niets is, o Oppermajesteit,

Bedekt voor Uw alwetendheid;

Gij kent mij, Gij doorgrondt mijn daan;

Gij weet mijn zitten en mijn staan;

Wat ik beraad', of wil betrachten,

Gij kent van verre mijn gedachten.

Psalm 139: 1, **10**

10 Hoe dierbaar zijn m' Uw wonderdaan!

Zij zijn onmogelijk na te gaan.

Hoe menigvuldig zijn z', o Heer'!

Zou ik die tellen 'k zou veeleer

't Getal der korrlen zands bepalen.

Uw wondren zijn niet af te malen.

Psalm 25: **3**, 4

3 Denk aan 't vaderlijk meedogen,

Heer', waarop ik biddend pleit:

Milde handen, vriendlijk' ogen,

Zijn bij U van eeuwigheid,

>>>

Psalm 25: **3**, 4

Sla de zonden nimmer ga,

Die mijn jonkheid heeft bedreven.

Denk aan mij toch in gena,

Om Uw goedheid eer te geven.

Psalm 25: 3, **4**

4 's Heeren goedheid kent geen palen.

God is recht, dus zal Hij door

Onderwijzing hen, die dwalen,

Brengen in het rechte spoor.

>>>

Psalm 25: 3, 4

Hij zal leiden 't zacht gemoed
In het effen recht des Heeren.
Wie Hem needrig valt te voet,
Zal van Hem zijn wegs leren.

Genesis 3: 1 – 15

1 De slang nu was de listigste onder alle dieren van het veld, die de HEERE God gemaakt had; en hij zei tegen de vrouw: Is het echt zo dat God gezegd heeft: U mag niet eten van alle bomen in de hof?
2 En de vrouw zei tegen de slang: Van de vrucht van de bomen in de hof mogen wij eten,

Genesis 3: 1 – 15

3 maar van de vrucht van de boom die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: U mag daarvan niet eten en hem niet aanraken, anders sterft u.
4 Toen zei de slang tegen de vrouw: U zult zeker niet sterven.

Genesis 3: 1 – 15

5 Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend.
6 En de vrouw zag dat die boom goed was om ervan te eten en dat hij een lust was voor het oog,

Genesis 3: 1 – 15

ja, een boom die begerenswaardig was om er verstandig door te worden; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook wat aan haar man, die bij haar was, en hij at ervan.
7 Toen werden de ogen van beiden geopend en zij merkten dat zij naakt waren. Zij vlochten vijgenbladeren samen en maakten voor zichzelf schorten.

Genesis 3: 1 – 15

8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag. Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof.
9 En de HEERE God riep Adam en zei tegen hem: Waar bent u?

Genesis 3: 1 – 15

10 En hij zei: Ik hoorde Uw stem in de hof en ik werd bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij.

11 En Hij zei: Wie heeft u verteld dat u naakt bent? Hebt u van die boom gegeten waarvan Ik u geboden had daar niet van te eten?

Genesis 3: 1 – 15

12 Toen zei Adam: De vrouw die U gaf om bij mij te zijn, die heeft mij van die boom gegeven en ik heb ervan gegeten.

13 En de HEERE God zei tegen de vrouw: Wat hebt u daar gedaan! En de vrouw zei: De slang heeft mij bedrogen en ik heb ervan gegeten.

Genesis 3: 1 – 15

14 Toen zei de HEERE God tegen de slang: Omdat u dit gedaan hebt, bent u vervloekt onder al het vee en onder alle dieren van het veld!

Op uw buik zult u gaan en stof zult u eten, al de dagen van uw leven.

Genesis 3: 1 – 15

15 En Ik zal vijandschap teweegbrengen tussen u en de vrouw, en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht;

Dat zal u de kop vermorzelen, en u zult Het de hiel vermorzelen.

Mattheus 4: 1 - 11

1 Toen werd Jezus door de Geest weggeleid naar de woestijn om verzocht te worden door de duivel.

2 En nadat Hij veertig dagen en veertig nachten had gevast, kreeg Hij ten slotte honger.

Mattheus 4: 1 - 11

3 En de verzoeker kwam bij Hem en zei: Als U Gods Zoon bent, zeg dan dat deze stenen broden worden.

4 Maar Hij antwoordde en zei: Er staat geschreven: De mens zal niet van brood alleen leven, maar van elk woord dat uit de mond van God komt.

Mattheus 4: 1 - 11

5 Toen nam de duivel Hem mee naar de heilige stad en zette Hem op het hoogste gedeelte van de tempel,

6 en hij zei tegen Hem: Als U de Zoon van God bent, werp Uzelf dan naar beneden, want er staat geschreven dat Hij Zijn engelen voor U bevel zal geven,

Mattheus 4: 1 - 11

en dat zij U op de handen zullen dragen, opdat U Uw voet niet misschien aan een steen stoot.

7 Jezus zei tegen hem: Er staat eveneens geschreven: U zult de Heere, uw God, niet verzoeken.

Mattheus 4: 1 - 11

8 Opnieuw nam de duivel Hem mee, nu naar een zeer hoge berg, en hij liet Hem al de koninkrijken van de wereld zien, met hun heerlijkheid,

9 en zei tegen Hem: Dit alles zal ik U geven, als U knielt en mij aanbidt.

Mattheus 4: 1 - 11

10 Toen zei Jezus tegen hem: Ga weg, satan, want er staat geschreven: De Heere, uw God, zult u aanbidden en Hem alleen dienen.

11 Toen liet de duivel Hem gaan; en zie, engelen kwamen en dienden Hem.

JDH 593: 1, 2

1 Daar is uit 's werelds duist're wolken,
een licht der lichten opgegaan.

Komt tot zijn schijnsel, alle volken!

En gij, mijn ziele, bid het aan.

>>>

JDH 593: 1, 2

Het komt de schaduwen beschijnen,
de zwarte schaduw van de dood.

De nacht der zonde zal verdwijnen,
genade spreidt haar morgenrood.

JDH 593: 1, 2

2 Gij wilt met vrede tot ons komen,
met vreed' en vrijheid, vreugd' en eer.
Het juk is van de hals genomen,
God lof! wij zijn geen slaven meer.

>>>

JDH 593: 1, 2

De staf des drijvers ligt verbroken,
aan wie ons hart zich had verkocht.
En 't wapentuig in brand gestoken,
van hem, die onze ziele zocht.

Psalm 91: 5, 6

5 Ik steun op God, mijn toeverlaat,
Dies heb ik niets te vrezen:
Wie God vertrouwt, die deert geen kwaad;
Uw tent zal veilig wezen.

>>>

Psalm 91: 5, 6

Hij zal Zijn engelen gebien,
Dat z' u op weg bevrijden;
Gij zult hen, in gevaren, zien
Voor uw behoudnis strijden.

Psalm 91: 5, 6

6 Zij zullen u, Gods gunstgenoot,
Naar 's Hoogsten welbehagen,
Opdat gij aan geen steen u stoot,
Op hunne handen dragen.

>>>

Psalm 91: 5, 6

Gij zult op jonge leeuwen treen,
Op giftig' adders stappen,
En door gevaar noch vrees bestreen,
Den leeuw en draak vertrappen.

Gezang 7: 1, 2

1 Op U, mijn Heiland, blijf ik hopen.
Verlos mij van mijn bange pijn!
Zie, heel mijn hart staat voor u open
en wil, o Heer, uw tempel zijn.

>>>

Gezang 7: 1, 2

O Gij, wien aard' en hemel zingen,
verkwik mij met uw heil'ge gloed.
Kom met uw zachte glans doordringen,
o Zon van liefde, mijn gemoed!

Gezang 7: 1, 2

2 Vervul, o Heiland, het verlangen,
waarmee mijn hart uw komst verbeidt!
Ik wil in ootmoed U ontvangen,
mijn ziel en zinnen zijn bereid.

>>>

Gezang 7: 1, 2

Ik blijf op U in liefde staren,
waar om mij heen de wereld woedt.
O, mocht ik uwe troost ervaren:
doe intocht, Heer, in mijn gemoed!